

मीठे बच्चे – तिमीले श्रीमत अनुसार तत्त्वहरू सहित सारा दुनियाँलाई पावन बनाउने सेवा गरनुछ, सबैलाई सुख र शान्तिको मार्ग बताउनु छ।”

परश्च:- तिमी बच्चाहरूले आफ्नो देहलाई पनि भुल्ने पुरुषार्थ गरछौ, त्यसैले तिमीलाई कुन चीजको आवश्यकता पर्दैन?

उत्तर:- चित्तरहरूको। जब यो चित्तर (देह) नै भुल्नु छ भने ती चित्तरहरूको कतै आवश्यकता छ? स्वयंलाई आत्मा समझेर विदेही बाबालाई अनि प्यारो घरलाई याद गर। यो चित्तर त हो सानो बच्चाहरूको लागि अर्थात् नयाँको लागि। तिमी त यादमा रहनु छ र सबैलाई याद गराउनु छ। धनदा आदि गरदै सतोप्रधान बननुको लागि यादमा नै रहने अभ्यास गर।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हुँ

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ, तरुनतै खुसीले गद्-गद् भयौ। बच्चाहरूले जानेका छन्- यहाँ आएका छौ। आफ्नो सौभाग्य, स्वरगको तकदिर लिन। यसतो अनन्त कहीं पनि भनिँदैन। तिमीले जानेका छौ- हामीले बाबासँग स्वरगको वरसा लिइरहेका छौ। अर्थात् स्वरग बनाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। केवल स्वरगवासी बनने होइन, स्वरगमा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। स्वरगको साक्षात्कार गराउने बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। यो पनि बच्चाहरूलाई नशा चढनुपर्छ। भक्ति अब खतम हुनु परछ। भनिन्छ- भगवान् भक्तहरूको उदधार गरन आउनु हुन्छ किनकि भक्तहरू रावणको जंजीरमा फँसेका छन्। अनेक मनुष्यहरूका अनेक मत छन्। तिमीले त जानिसक्यौ- सृष्टिको चक्र, यो अनादि खेल बनेको छ। यो पनि समझनछौ- वास्तवमा हामी प्राचीन नयाँ दुनियाँका निवासी थियौं, अब पुरानो दुनियाँका निवासी बनेका छौं। बाबाले स्वरग नयाँ दुनियाँ बनाउनु भयो, रावणले फेरि नरक बनाएको छ। बापदादाको मतमा तिमीले अब आफ्नो लागि नयाँ दुनियाँ बनाइरहेका छौ। नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौ। कसले पढाउँछ? ज्ञानको सागर, पतित-पावन जसको महिमा छ। एक बाबा सिवाय अरूकसैको महिमा गायन गरिँदैन। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। हामी सबै पतित छौं। पावन दुनियाँको याद कसैलाई छैन। अहिले तिमीलाई थाहा छ- अवश्य ५ हजार वर्ष पहिला पावन दुनियाँ थियो। यही भारतवर्ष नै थियो। बाँकी सबै धर्मावलम्बीहरू शान्तिधाममा थिए। हामी सुखधाममा थियौं। मनुष्यले शान्ति चाहन्छन् तर यहाँ त कोही शान्त रहन सक्दैन। यो शान्तिधाम होइन। त्यो हो निराकारी दुनियाँ, जहाँ बाट हामी आउँछौं। बाँकी सत्ययुगमा शान्ति हुँदैन। त्यो हो नै सुखधाम। त्यसलाई शान्तिधाम भनिँदैन। त्यहाँ तिमी पवितरता-सुख-शान्तिमा रहन्छौ। कुनै हंगामा हुँदैन। घरमा बच्चाहरू झगडा आदि गरछन् भने उनलाई भनिन्छ शान्त होऊ। बाबा भनिरहन्छ- तिमी आत्माहरू त्यस शान्ति देशमा थियौ। अब झगडालु देशमा आएर बसेका छौ। यो कुरा तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमीले बाबाद्वारा फेरि उच्च भनदा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। यो विद्यालय कुनै कम कहाँ छ र। परमपिताको युनिभर्सिटी हो। सारा दुनियाँमा यो सबै भन्दा ठूलो युनिभर्सिटी हो। यसमा सबैले बाबासँग शान्ति र सुखको वरसा पाउँछन्। एक बाबा बाहेक अरूकसैको महिमा हुँदैन। ब्रह्माको महिमा कहाँ छ र। बाबाले नै यस समयमा आएर वरसा दिनहुन्छ। फेरि त सुख नै सुख हुन्छ। सुख-शान्ति दिने एक बाबा मात्रै हुनुहुन्छ। उहाँको नै महिमा हो। सत्ययुग-तरेतामा कसैको महिमा हुँदैन। त्यहाँ त राजधानी चलिरहन्छ। तिमीले वरसा पाउँछौ, बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन्। महिमा कसैको हुँदैन। हुन त क्राइस्टले धर्म स्थापना गरछन्, त्यो त गर्नु परछ। धर्म स्थापना गरछन् फेरि पनि तल झर्दै जान्छन्। महिमा के भयो त? महिमा केवल एकको नै हुन्छ, जसलाई पतित-पावन, मुक्तिदाता भनेर बोलाउँछन्। यसतो त हुँदैन, उनलाई क्राइस्ट, बुद्ध आदि याद आउँछ। याद फेरि पनि एकलाई गरछन्- हे परमपिता। सत्ययुगमा त कसैको महिमा हुँदैन। पछि यो धर्म सुरु हुन्छ अनि बाबाको महिमा गाउँछन् र भक्ति सुरु हुन्छ। ड्रामा कस्तो बनेको छ! कसरी चक्र फिरछ! यो कुरा जो

बाबाको बच्चा बनेका छन्, उनैले जानेका छन्। बाबा हुनहुन्छ रचयिता। नयाँ सृष्टि सवरग रचनहुन्छ तर सबै त सवरगमा आउन सकदैनन्। ड्रामाको रहस्यलाई पनि बुझ्नु छ। बाबासँग सुखको वरसा मिलेछ। यस समयमा सबै दुःखी छन्। सबै फरकैर जानु छ फेरि आउँछौ सुखमा। तिमी बच्चाहरुलाई धेरै राम्रो पारट मिलेको छ। जुन बाबाको यति महिमा छ, उहाँ अहिले आएर सममुख बस्नुभएको छ र बच्चाहरुलाई समझाउनु हुन्छ। सबै बच्चा हुन्। बाबा त सदैव खुसी हुनहुन्छ। वास्तवमा बाबाको लागि यो भन्न सकिँदैन। यदि उहाँ खुसी हुनहुन्छ भने त दुःखी पनि बन्नु पर्ने हुन्छ। बाबा त यी सबै बाट नयाँरा हुनहुन्छ। जुन बाबाको महिमा छ, यस समयमा तिम्रो पनि त्यही महिमा हुन्छ। फेरि भविष्यमा तिम्रो महिमा अलग हुन्छ। जसतै बाबा ज्ञानको सागर हुनहुन्छ, तिमी पनि हौ। तिम्रो बुद्धिमा सृष्टि चक्रको ज्ञान छ। जानेका छौ- बाबा सुखको सागर हुनहुन्छ, उहाँ बाट अथाह सुख मिलेछ। यस समयमा तिमिले बाबाबाट वरसा लिइरहेका छौ। बाबाले बच्चाहरुलाई अहिले श्रेष्ठ करम सिकाइरहनु भएको छ। जसतै यी लक्ष्मी-नारायण हुन्, यिनीहरुले अवश्य अधिल्लो जनममा राम्रो करम गरेका थिए, जसले गर्दा यो पद पाएका हुन्। दुनियाँमा यो कसैले बुझ्दैनन्- यिनीहरुले राज्य कसरी पाए?

बाबा भननुहुन्छ- तिमी बच्चाहरु अब यसतो बनिरहेका छौ। तिम्रो बुद्धिमा यो आउँछ- हामी यसता थियौं, फेरि बनछौं। बाबाले बसेर करम-अकरम-विकरमको गति समझाउनु हुन्छ, जसबाट हामी यो बनछौं। श्रीमत दिनहुन्छ, त्यसैले श्रीमलाई जानुपर्छ नि। श्रीमत अनुसार सारा दुनियाँ, तत्तुव आदि सबैलाई श्रेष्ठ बनाउँछौं। सतयुगमा सबै श्रेष्ठ थिए। त्यहाँ कुनै हंगामा वा तूफान आदि हुँदैन। न धेरै जाडो, न गरमी। सदैव सदाबहार मौसम हुन्छ। त्यहाँ तिमी कति सुखी रहन्छौ। उनीहरुले गायन पनि गरिन्छन्- खुदाले बहिस्त अथवा सवरग स्थापना गरनुहुन्छ। त्यसैले त्यहाँ उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरनुपर्छ। सदैव गायन गरिन्छ- फलो मदर फादर। बाबालाई याद गरेमा विकरम विनाश हुन्छ। र, फेरि फादरको साथ हामी आत्माहरुसँगै जान्छौं। श्रीमतमा चलेर हरेकलाई मार्ग बताउनु छ।

बेहदको बाबा हुनहुन्छ सवरगको रचयिता। अहिले त नरक हो। अवश्य नरकमा सवरगको वरसा दिनु भएको हुनुपर्छ। अब ८४ जनम पूरा हुन्छन् फेरि हामीले पहिलो जनम सवरगमा लिनु छ। तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य सामुनने खडा छ, यो बनछौं। हामी नै लक्ष्मी-नारायण बनछौं। वास्तवमा यी चित्रहरुको आवश्यकता छैन। जो कच्चा छन्, घरी-घरी बिरसिननु, त्यसैले उनीहरुको लागि चित्र राखिन्छ। कसैले कृष्णको चित्र राख्छन्। कृष्णको चित्रलाई नहेरी याद गर्न सकदैनन्। सबैको बुद्धिमा चित्र त रहन्छ। तिम्रीलाई कुनै चित्र लगाउने आवश्यकता छैन। तिमिले आफूलाई आत्मा समझन्छौ, तिमिले आफ्नो चित्र पनि भुल्नु छ। देह सहित सबै समबन्ध बिरसिनु छ। बाबा भननुहुन्छ- तिमी हौ परियतमा, एक परियतको। परियतमा बाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गरिरह्यौ भने विकरम विनाश हुन्छ। यसतो अवस्था हुनुपर्छ- यो शरीर जुन समय छोडिन्छ, यसतो लागोस् म यस पुरानो दुनियाँलाई छोडेर अब बाबाको पासमा जाँदै छु। ८४ जनम पूरा भए, अब जानु छ। बाबाले आदेश दिनु भएको छ- मलाई याद गर। बाबा र प्यारो घरलाई याद गर। बुद्धिमा छ- म आत्मा, विना शरीरको थिएँ फेरि यहाँ पारट खेलनको लागि शरीर धारण गरेको हुँ। पारट खेल्दा-खेल्दा पतित बन्न पुगेँ। यो शरीर त हो पुरानो जूतता। आत्मा पवित्र भइरहेको छ। पवित्र शरीर त यहाँ मिल्न सकदैन। अब हामी आत्मा जान्छौं फरकैर घरमा। पहिला राजकुमार-राजकुमारी बनछौं फेरि स्वयंवर पछि लक्ष्मी-नारायण बनछौं। मनुष्यहरुलाई यो थाहा छैन- राधे-कृष्ण को हुन्? दुवै अलग-अलग राजधानीका थिए फेरि उनीहरुको स्वयंवर हुन्छ। तिमी बच्चाहरुले ध्यानमा स्वयंवर देखेका छौ। सुरुमा धेरै साकशातकार हुन्थ्यो किनकि पाकिस्तानमा तिम्रीलाई खुसीमा राख्नको लागि यो सबै पारट चलथ्यो। अन्तिममा त हुन्छ नै मारामारी। भूकम्प आदि धेरै हुन्छन्। तिम्रीलाई साकशातकार भइरहन्छ। हरेकलाई थाहा हुन्छ- मैले कुनचाहिँ पद पाउँछु? फेरि जसले कम पढेका छन्, उनीहरु धेरै पछुताउँछन्। बाबा भननुहुन्छ- तिमिले पढेनौ, न त अरूलाई पढायौ, न यादमा रहन्थ्यौ। यादद्वारा नै सतोप्रधान बन्न सक्छौ। पतित-पावन त बाबा नै हुनहुन्छ। उहाँले

भननुहुन्छ- म एकलाई याद गर्यौ भने तिम्रो मैला निसक्नुछ। पुरुषार्थ गर्नु छ- यादको यात्राको। धनदा आदि ठीकै छ गर। करम त गर्नु परेछ नि। तर बुद्धिको योग त्यहाँ रहोस्। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान यहाँ बननु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै तिमिले मलाई याद गर अनि मातरै तिमि नयाँ दुनियाँको मालिक बनछौ। बाबाले अरूकुनै मेहनत गराउनुहुन्न। तिमिलाई धेरै सहज उपाय बताउनु हुन्छ- सुखधामको मालिक बननुको लागि म एकलाई याद गर। अब तिमिले याद गर- बाबा पनि तारा जस्तै हुनुहुन्छ। मनुष्यले त समझनुहुन्छ- उहाँ सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, एकदम चमकिलो हुनुहुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीजरूप हुँ। बीज हुनाले सृष्टिको आदि-मध्य-अनन्तलाई जान्दछ। तिमि त बीज होइनौ, म बीज हुँ त्यसैले मलाई ज्ञान सागर भन्छन्। मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीज हुनुहुन्छ, उहाँलाई अवश्य थाहा हुन्छ- यो सृष्टि चकर कसरी घुम्छ? ऋषि-मुनि कसैले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अनन्तलाई जान्ने का छैनन्। बचचाहरूले यदि जान्ने को भए उहाँको पासमा जान दिला गरदैनथे। तर बाबाको पासमा जान्ने मार्ग कसैले पनि जान्ने का छैनन्। पावन दुनियाँमा पतित जान कसरी सकछ? त्यसैले बाबा भननुहुन्छ- काम महाशत्रुमाथि विजय परापत् गर। यसले नै तिमिलाई आदि-मध्य-अनन्त दुःख दिनछ। तिमि बचचाहरूलाई कति राम्रोसँग समझाउनु हुन्छ। कुनै कष्ट छैन। केवल बाबा र वरसालाई याद गर्नु छ। बाबाको याद अर्थात् योगद्वारा पाप भस्म हुन्छ। सेकेण्डमा बाबाबाट नै बादशाही मिलेछ। बचचाहरू आउन त स्वरगमा आउँछन् तर स्वरगमा पनि उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर्नु छ। स्वरगमा त जानु नै छ। थोरै सुने पनि बुझ्छन्- बाबा आउनु भएको छ। अहिले पनि भन्छन्- यो उही महाभारत लडाई हो। अवश्य बाबा पनि हुनुहुन्छ, जसले बचचाहरूलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ। तिमिले सबैलाई जगाइरहन्छौ। जसले धेरैलाई जगाउँछ, उसले उच्च पद पाउँछ। पुरुषार्थ गर्नु छ। सबैको एकनाश पुरुषार्थ हुन सक्दैन। यो विद्यालय धेरै महान् हो। यो हो विश्वको विश्व विद्यालय। सारा विश्वलाई सुखधाम र शान्तिधाम बनाउनु छ। यसतो टिचर कहिले हुन्छन् र? युनिभर्स सारा दुनियाँलाई भनिन्छ। बाबाले नै सारा युनिभर्सका मनुष्य मातरलाई सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ अर्थात् स्वरग बनाउनु हुन्छ।

भक्ति मार्गमा जति पनि चाड-परव मनाउँछन्, ती सबै अहिले सङ्गमयुगका यादगार हुन्। सतयुग-तरेतामा कुनै चाड-परव हुँदैनन्। त्यहाँ त परारबध भोग्छन्। चाड-परव सबै यहाँ मनाउँछन्। होली र धुरिया यो ज्ञानको कुरा हो। जे बित्यो, त्यसको सबै चाड-परव मनाउँदै आएका छन्। हुन् सबै यस समयका। होली पनि यस समयको हो। यस १०० वर्ष भित्र सबै काम हुन्छ। सृष्टि पनि नयाँ बनछ। तिमिले जान्ने का छौ- हामीले अनेक पटक सुखको वरसा लियौ, फेरि गुमायौ। खुसी हुन्छ, हामीले फेरि बाबाबाट वरसा लिइरहे का छौ। अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। ड्रामा अनुसार स्वरगको स्थापना अवश्य हुनु छ। जस्तै दिन पछि रात, रात पछि दिन हुन्छ, त्यस्तै कलियुग पछि अवश्य सतयुग हुनु छ। मीठा-प्यारा बचचाहरूको बुद्धिमा खुसीको नगारा बज्नुपरछ। अब समय पूरा हुन्छ, हामी जान्छौ शान्तिधाम। यो अनन्तिम जनम हो। करमभोग पनि खुसीमा हल्का हुन्छ। केही भोगेर, केही योगबलद्वारा हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ। बाबाले बचचाहरूलाई धैर्यता दिनहुन्छ, तिम्रो सदा सुखको दिन आइरहे को छ। धनदा आदि पनि गर्नु छ। शरीर निरवाह अर्थात् पैसा त चाहिन्छ नि। बाबाले समझाउनु भएको छ- धनदा गर्नुले धरमाऊ निकाल्छन्। समझनुहुन्छ- धेरै धन जम्मा भयो भने धेरै दान गर्नु छ। यहाँ पनि बाबा समझाउनु हुन्छ- कसैले २ पैसा नै दिनछन् भने पनि उनलाई रिटर्नमा २१ जनमको लागि धेरै मिलेछ। पहिला जे तिमिले दान-पुण्य गर्थ्यो, त्यसको रिटर्न अर्को जनममा मिल्थ्यो। अब त २१ जनमको लागि फल मिलेछ। पहिला साधु-सन्त आदिलाई दिइन्थ्यो। अब त तिमिले जान्ने का छौ- यो सबै खतम हुन्छ। अब म समसुख आएको छु त्यसैले यस कार्यमा लगाऊ, अनि तिमिलाई २१ जनमको लागि वरसा मिलेछ। पहिला तिमिले इनडाइरेक्ट दिनथ्यौ, यो हो डाइरेक्ट। बाँकी तिम्रो त सबै खतम हुन्छ। बाबाले भनिरहनु हुन्छ- पैसा छ भने सेन्टर खोल्दै जाऊ। लेखिदै ऊ- सत्य गीता पाठशाला। भगवानुवाच- म एकलाई याद गर अनि वरसालाई याद गर। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बचचाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी

बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबा समान महिमा योग्य बननको लागि फलो फादर गर्नु छ ।

२) यो अनन्तिम जनम् हो, अब घर जानु छ । त्यसैले मनमा खुशीको नगारा बजिरहोस् । कर्मभोगलाई कर्मयोगद्वारा अर्थात् बाबाको यादद्वारा खुसी-खुसीले चुक्ता गर्नु छ ।

वरदान:- आफ्नो स्मृतिको ज्योतिले ब्राह्मण कुलको नाम उज्ज्वल गर्ने कुल दीपक भव
यो ब्राह्मण कुल सबै भन्दा उत्तम कुल हो । यस कुलका तिमी सबै दीपक हौ । कुल दीपक
अर्थात् सदा आफ्नो स्मृतिको ज्योतिले ब्राह्मण कुलको नाम उज्ज्वल गर्ने हरू । अखण्ड
ज्योति अर्थात् सदा स्मृति स्वरूप र समर्थ स्वरूप । म मास्टर सर्वशक्तिमान हुँ – यदि यो
स्मृति रह्यो भने समर्थ स्वरूपमा सतत रहन्छौ । यस अखण्ड ज्योतिको यादगार तिम्रो
जड चित्रको अगाडि अखण्ड ज्योति जलाउँछन् ।

सलोगन:- जसले सबै आत्माहरू प्रति शुद्ध संकल्प राख्छ, ऊ नै वरदानी मूर्त हो ।